

дълци въ селата. Личността вече нарасна, нейните хоризонти отиваха по-далечъ отъ тъсните граници на затвореното натуралистично ступанство: тя търсъше негли да се прояви, — да прояви енергията на своите мускули, и силата на индивидуалния трудъ въ изграждане на новата култура . . .

Въ тази безконечна верига отъ невъзможни злини и боричкания между смъртъта и живота — се създадоха основните елементи на политическото и духовно възраждане, и въ атмосферата на тези социални нужди се сътвори революционното движение по целия Полуостровъ, силно подкрепено и отъ една въковна умраза, която бъше пропила спомените у роба.... Гърция, Сърбия и България, едни по-рано, друга по-късно, като по-отдалечена отъ влиянието на други фактори, за които иде редъ да кажемъ двѣ думи, и като по-близка до изворите на най-силно организираната бъла и черна реакция, се дигнаха економически на кракъ — възродиха се, а заедно съ това мащаха ржка на цѣлото минало, което пръждосаха въ тъжните страници на историята... Ступанските успѣхи, които направиха тие отдѣлни провинции на нѣкогашната велика османска империя, въпрѣки нейната пакостна грижа, изградиха тѣхната духовна и политическа свобода.

Тази свобода и възраждането, което я прѣдшествува, бѣха съпроводени отъ маса обществени движения, които се извършиха въ западна Европа, както и въ съсѣдни нѣкои страни; — тѣ влияеха на България.

Културата въ България, начало на която бѣха поставили богохилитѣ, и ничтожния оня брой литературни произведения, прѣимущество съ духовно съдържание, бѣха изчезнали прѣзъ врѣме на робството.

вани отъ промѣната на политическото положение, която имъ обѣщаваше по-тѣлѣсти печалби. Отъ тукъ тѣхното съчувствие къмъ революцията.